

КНЯЖА УКРАЇНА

Війна з татарами

Як довідались татари,
Що повстали Холм і Львів,
Землю Галицько-Волинську
Хан їх знищити схотів.

На волинський Володимир
То не хмара чорна йде,
То не грім гуде далекий,
А то військо хан веде.

Виїжджає князь Василько:
"Залиши мій рідний край!"
Але був глухий, як камінь,
Хан татарський Бурундай.

І Василько підпалити
Рідне місто мусив сам
І діставсь живим у руки
На наругу ворогам.

У похід взяли Василька
І під Холм його ведуть:
Як, мовляв, Василька вглядять,
Холм без бою віддадуть.

І Василько йде під мури,
Плаче й камені несе.
Радить він здаватись швидше,
Та каміння кида все.

І холмщани зрозуміли
Князя мову бойову,
Що каміння треба брати
Та камінням в татарву!

"Королю не є ти братом.
Не послухаєм слуги!
Не здамося, повоюєм!
Будуть знати вороги!"

І задумавсь хан татарський:
"Мабуть, сила у їх єсть.
А моє стомилось військо;
Що, як втрачу славу й честь?"

І, подумавши, він крикнув:
"Гей, на коні, вояки!
Коли тут ми заночуєм,
Нападуть на нас вовки".

І пішло татарське військо.
Холм щасливо врятувавсь,
Та з татарами лихими
Цілий вік король змагавсь.